

[Ragnhild Andersen.]

torerne, sætte arbejdsfortjenesten til og så få nej.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg skal ikke forlænge diskussionen meget, men jeg må ærligt tilstå, at jeg ikke rigtig kunne finde ud af den florumvundne forklaring, det ærede medlem fremkom med. Deler det ærede medlem min anskuelse, at når der er 5,3 mill. kr. til rådighed, er den i forslaget foreslåede placering den rigtige, eller mener det ærede medlem — således som det i alt fald forekom mig efter det ærede medlems indledningstale —, at de penge hellere burde anvendes til en så stor forhøjelse af indtægtsgrænsen, som kunne nås indenfor de 5,3 mill. kr.? (*Ragnhild Andersen:* Det har jeg aldrig sagt!) Jeg spørger blot det ærede medlem om det; jeg opfattede det på den måde. Men hvis det ærede medlem erklærer sig enig i, at de penge, der er stillet til rådighed, er vel anvendt, er vi jo enige, og jeg takker også for tilslutning fra den side af salen.

(Kort bemærkning).

Ragnhild Andersen: Jeg har allerede to gange sagt, at jeg var helt enig i, at de 5,3 mill. kr. var placeret rigtigt, men jeg var skuffet over, at den højtærede minister ikke fremsatte forslag til ændring i § 194 i forsorgsloven om indtægtsgrænserne. Jeg kunne stille ændringsforslag om at forhøje normalbidraget med endnu mere end de 5,3 mill. kr.; det har jeg ikke tænkt på. Men hvis det høje ting ikke skulle ønske at tage skridt til visse forbedringer af indtægtsgrænserne, agter jeg på mit partis vegne at stille ændringsforslag til lovforslaget om forbedring af § 194.

(Kort bemærkning).

Bodil Koch: Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen ved lige så godt som jeg, at spørgsmålet om at røre ved indtægtsgrænsen ikke kan løses ved en kort udvalgsbehandling. Ved hver eneste behandling af sociale lovforslag herinde går det på samme måde: vi får at vide, at der ikke er andre end de kommunistiske kvinder, der tænker socialt her i landet. Når

jeg ikke har ytrede ønske om udvalgsbehandling, er det, fordi jeg synes, det er ganske overordentlig væsentligt, at disse bidrag forhøjes så hurtigt som muligt. Det hindrer ikke, som jeg også sagde til den højtærede minister, at jeg meget indtrængende henstiller, at man også tager fat på det andet alvorlige problem.

(Kort bemærkning).

Ragnhild Andersen: Det ærede medlem fru Bodil Koch sagde, at dette lovforslag ikke kunne forbedres gennem en kort udvalgsbehandling. Jeg har allerede henvist til, at ministeren selv har beklaget, at videregående foranstaltninger ikke kunne anses for økonomisk overkommelige, og jeg vil holde for, at det ville have betydet en styrkelse af hans stilling, om de ærede ordførere var gået ind for en udvalgsbehandling.

Det ærede medlem siger, at jeg har givet udtryk for, at kun de kommunistiske kvinder ønsker sociale fremskridt. Nej, ærede medlem, jeg har givet udtryk for, at det var mit håb, at også andre kvinder vil støtte os på disse områder, fordi jeg stadigvæk er et optimistisk menneske, og jeg håber, at jeg fortsat vil kunne nære nogen optimisme. Men det skuffer mig, at ingen af de ærede medlemmer, der sidder som fremtrædende ledere af større kvindeorganisationer, og som, for at sige det rent ud, ved, hvor det brænder på, vil støtte os på disse områder. Jeg beklager at skulle gå tilbage til kvinderne og fortælle, at sådan er det nu engang her på rigsdagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Med skrivelse af dags dato fremsender udenrigsministeren:

Forslag til rigsdagsbeslutning angående Danmarks ratifikation af de på den diplomatiske konference i Genève den 12. august 1949 undertegnede fire konventioner henholdsvis til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten, til forbedring af såredes, syges og skibbrudnes